

30/06/18 THỨ BẢY TUẦN 12 TN

Các thánh tử đạo tiên khởi giáo đoàn Rô-ma

Mt 8,5-17

8:5 Khi Đức Giêsu vào thành Caphácnaum, có một viên đại đội trưởng đến gặp Người và nài xin:

8:6 "Thưa Ngài, tên đầy tớ của tôi bị tê bại nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm".

8:7 Người nói: "Chính tôi sẽ đến chữa nó". Viên đại đội trưởng đáp:

8:8 "Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh.

8:9 Vì tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này:

"Đi!", là nó đi, bảo người kia: "Đến!", là nó đến, và bảo người nô lệ của tôi: "Làm cái này!", là nó làm".

8:10 Nghe vậy, Đức Giêsu ngạc nhiên và nói với những kẻ theo Người rằng: "Tôi bảo thật các ông: tôi không thấy một người Ítraen nào có lòng tin như thế.

8:11 Tôi nói cho các ông hay: Từ phương đông phương tây, nhiều người sẽ đến dự tiệc cùng các tổ phụ Ápraham, Ixaác và Giacóp trong Nước Trời.

8:12 Nhưng con cái Nước Trời thì sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó người ta sẽ phải khóc lóc nghiến răng".

8:13 Rồi Đức Giêsu nói với viên đại đội trưởng rằng: "Ông cứ đi về đi! Ông tin thế nào thì được như vậy!" Và ngay giờ đó, người đầy tớ được khỏi bệnh.

8:14 Đức Giêsu đến nhà ông Phêrô, thấy bà mẹ vợ ông đang nằm liệt và lên cơn sốt.

8:15 Người đụng vào tay bà, cơn sốt dứt ngay và bà chỗi dậy phục vụ Người.

8:16 Chiều đến, người ta đem nhiều kẻ bị quỷ ám tới gặp Đức Giêsu. Người nói một lời là trừ được các thần dữ và Người chữa lành mọi kẻ ốm đau,

8:17 để ứng nghiệm lời ngôn sứ Isaia: Người đã mang lấy các tật nguyên của ta và gánh lấy các bệnh hoạn của ta.

XÚNG ĐÁNG NHỜ TIN

"Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi khỏi bệnh." (Mt 8,8)

Suy niệm: Người Nhật tự nhận mình là con của thần Mặt Trời. Dân tộc ta thì tự hào mình là con Rồng cháu Tiên. Người Do Thái cũng vậy, họ hãnh diện được tuyển chọn làm dân riêng của Thiên Chúa. Khác một điều là vai trò "tuyển dân" ấy không phát xuất từ một truyền thuyết hay từ một tước hiệu tự phong mà từ lời giao ước Thiên Chúa ký kết với họ, để qua họ, Đấng Cứu Thế sẽ sinh ra. Thế nhưng họ quên đó là một **đặc ân** mà trái lại, tự mãn coi đó như một đặc quyền đương nhiên dành cho "con cái Áp-ra-ham" để rồi coi khinh dân ngoại và khước từ chính Đấng Cứu Thế. Qua thái độ của viên sĩ quan tự nhận mình không xứng đáng và nài xin Chúa với một lòng tin mạnh mẽ, Chúa Giê-su cho thấy rằng không phải do huyết thống nhưng chính là do lòng tin mà muôn dân có thể trở thành "tuyển dân thời Cứu Thế." Quả thực mọi người vốn dĩ *không xứng đáng* nhưng được trở nên *xứng đáng* nhờ tin Đức Giê-su là Đấng Cứu Thế mà Chúa Cha sai đến để ban ơn cứu độ.

Mời Ban: Tin là nhìn nhận mình không xứng đáng để hoàn toàn thuận theo ý Chúa. Ước gì lời nguyện "*Lạy Chúa, con chẳng đáng...*" ta đọc trong thánh lễ trước khi hiệp lễ còn được biểu lộ nơi mọi suy nghĩ và hành động trong cuộc sống hằng ngày của ta nữa.

Sống Lời Chúa: Nhìn lại cuộc sống để nhận ra những đặc ân Chúa ban và dâng lên Chúa lòng biết ơn và lời cam kết sống xứng đáng với những ơn lành đó.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, mặc dù con bất xứng, nhưng Chúa đã thương cứu độ và nhận chúng con là con cái Chúa. Xin giúp chúng con biết sống thế nào để xứng đáng với hồng ân đã lãnh nhận.*